

CINE ZICEȚI VOI CĂ SUNT EU?

7. Ați respins frumos Cuvântul lui Dumnezeu!

20 septembrie Sandu, Adi T

Isus expune și condamnă păcatele sistemice ale comunității Israelului. Expune ipocrizia, malițiozitatea și viclenia, ignoranța, corupția, confuzia în cele spirituale, legalismul și falsa religiozitate, păcate cultivate intenționat de secole în întreaga națiune, și care au dus la desființarea Cuvântului lui Dumnezeu și la blasfemierea Lui.

1. Ipocrizia: El le-a răspuns: – Ipocriților! Bine a profetit Isaia despre voi, așa cum este scris: „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine! Degeaba însă Mi se închină ei, dând ca învățături niște porunci de-ale oamenilor!“ Voi, lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți strâns tradiția oamenilor: spălarea urcioarelor și a cânilor și multe alte lucruri de felul acesta pe care le faceți. Apoi le-a zis: – **Și ați respins frumos porunca lui Dumnezeu ca să păstrați tradiția voastră!** Căci Moise a zis: „Cinstește-i pe tatăl tău și pe mama ta “ și „Cel ce își vorbește de rău tatăl sau mama să fie pedepsit cu moartea.“ Însă voi ziceți: „Dacă un om spune tatălui său sau mamei sale: «Orice ajutor ai putea primi de la mine este **korban**, – adică este deja închinat ca dar lui Dumnezeu»“ –, pe acela nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama lui! **Și desființați astfel Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care o răspândiți.** Și faceți multe alte lucruri de felul acesta. **Marcu 7:6-13**

2. Malițiozitatea și viclenia:

I-au trimis la El pe câțiva dintre farisei și dintre irodieni ca să-L prindă în cursă cu vorba. Marcu 12:13

– Învățătorule, Moise ne-a scris: „Dacă fratele cuiva moare și lasă în urmă o soție, dar fără să lase vreun copil, fratele lui s-o ia de soție pe văduvă și să-i ridice un urmaș fratelui său.“ Erau deci șapte frați. Primul și-a luat o soție, dar, când a murit, n-a lăsat niciun urmaș. Al doilea a luat-o de soție pe văduvă, dar și el a murit fără să lase vreun urmaș. Așa s-a întâmplat și cu al treilea. Și niciunul dintre cei șapte n-a lăsat un urmaș. La urmă, după ei toți, a murit și femeia. La înviere, când vor învia, soția căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de soție! Isus le-a zis: – Oare nu vă rătăciți voi tocmai pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu? Căci atunci când învie dintre cei morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii din ceruri. Iar cu privire la faptul că cei morți sunt înviați, n-ați citit în Cartea lui Moise, acolo unde scrie despre rug, cum i-a vorbit Dumnezeu, zicând: „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui

Isaac și Dumnezeu lui Iacov.“? El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii! Sunteți foarte rătăciți! **Marcu 12:19-27**

- a. „Ce face preaiubitul Meu în Casa Mea, în timp ce face o mulțime de planuri rele? Ar putea oare carnea sfântă să îndepărteze de la tine pedeapsa? Căci atunci când faci răul, tu te bucuri!“ **Ieremia 11:15**

3. Confuzia în cele spirituale și mercantilismul. Scoaterea vânzătorilor din templu: De la Creație Dumnezeu a trăit în intimitate cu omul. În ciuda căderii omului în păcat, Dumnezeu se apropie în repetate rânduri de om (individual și comunitar) și caută părtașia nemijlocită: Avraam la stejarii din Mamre, Moise și rugul aprins, muntele Sinai, norul și focul, Capacul Ispășirii din Sfânta Sfintelor Cortului Întâlnirii și Templului, profeți, regi ai lui Israel și păgâni, națiuni ca Israel, Babilon, Asiria. Cerul și pământul, în concepția iudaică și creștină se întrepătrund. Iar iudeii au îndepărtat, au deturnat această intenție a lui Dumnezeu. Construind diverse curți în jurul Sanctuarului, transformând Sanctuarul dintr-o casă a rugăciunii într-un mall și loc al confuziei. Orice astfel de deturnare manifestată în zilele noastre este amendată aspru de Hristos.

- a. De pe vremea lui Maleahi sistemul de jertfe de la Templu căzuse în desuetudine și până și preoții erau plictisiți de inutilitatea gesturilor lor liturgice.
- b. Un fiu îl cinstește pe tatăl său și un rob îi dă cinste stăpânului său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Și dacă sunt Stăpân, unde este teama față de Mine? vă spune Domnul Oștirilor vouă, preoților, care disprețuiți Numele Meu. Voi însă spuneți: «Cum Ți-am disprețuit noi Numele?» Aducând pe altarul Meu hrană pângărită. Dar voi întrebați: «Cum Te-am pângărit?» Spunând că masa Domnului este de disprețuit. **Când aduceți ca jertfă animale oarbe, nu este acesta un lucru rău? Iar când aduceți animale șchioape sau bolnave, nu este acesta un lucru rău?** Încearcă să le aduci guvernatorului tău! Va fi el oare mulțumit de tine? Te va lua el în seamă? zice Domnul Oștirilor. Și acum, căutați fața lui Dumnezeu ca să-Și arate bunăvoința față de noi. Vă va lua El în seamă de vreme ce mâinile voastre aduc astfel de daruri?, zice Domnul Oștirilor. O, de ar închide careva dintre voi porțile Templului, ca să nu mai aprindeți degeaba focul pe altarul Meu! Nu-Mi găsesc nicio plăcere în voi, zice Domnul Oștirilor, și nu voi accepta niciun dar de mâncare din mâinile voastre. Căci de la răsăritul soarelui și până la asfințitul lui Numele Meu este mare printre neamuri. Și în orice loc se

arde tămâie în cinstea Numelui Meu, și se aduc daruri de mâncare curate, căci Numele Meu este mare printre neamuri, zice Domnul Oștirilor. **Maleahi 1:6-11**

- c. Dar voi Îl batjocoriți, zicând: «Masa Domnului este pângărită și rodul ei este o hrană de disprețuit!» Voi ziceți: «Iată, ce osteneală!» și vă strâmbați la ea, zice Domnul Oștirilor. Apoi aduceți ce a fost luat prin jaf, ce este șchiop sau bolnav. Da, astfel de daruri de mâncare aduceți! Să le primesc Eu din mâinile voastre? zice Domnul. Blestemat să fie înșelătorul care are în turma sa un mascul sănătos și care, deși jură că-l va aduce pe acesta, totuși îl jertfește Domnului pe cel cu meteahnă. Căci Eu sunt un Împărat mare, zice Domnul Oștirilor, și Numele Meu este de temut printre neamuri. **Maleahi 1:12-14**

4. Falsa religiozitate, falsa reverență. Marcu 12:40 - În învățătura Lui spunea: „Feriți-vă de cărturari, căroră le place să umble în robe lungi, le plac salaturile în piețe, scaunele de onoare în sinagogi și locurile de onoare la mese. Ei devorează casele văduvelor și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. Aceștia vor primi o condamnare mult mai mare.“ **Marcu 12:38-40**

Romani 16:17 ne prezintă maniera în care trebuie să ne demarcăm, nu cu bice și răsturnări de mese, ci cu răsturnări de rapoarte, de cei care deturneză, în orice formă, adevărata Evanghelie și fie se propovăduiesc pe ei, fie propovăduiesc o minciună în timp ce trăiesc în falsitate. Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce aduc dezbinări și pun obstacole împotriva învățaturii pe care ați primit-o! Depărtați-vă de ei, pentru că astfel de oameni nu-L slujesc pe Domnul nostru Cristos, ci își slujesc propriul pântec. Printr-o vorbire plăcută și prin lingușire, ei înșală inimile celor naivi. Ascultarea voastră a ajuns cunoscută de toți, așa că mă bucur pentru voi. Însă doresc să fiți înțelepți cu privire la ce este bun și curați cu privire la ce este rău. Dumnezeuul păcii îl va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi! **Romani 16:17-20**

5. Confuzia finală: Blasfemia împotriva Duhului Sfânt.

- a. Confuzia care a generat acuzația adusă lui Isus că lucrează prin puterea Prințului Întunericului (în timp ce ei înșiși erau demascați de Cristos ca având ca tată pe Diavolul, nu pe Moise, cum pretindeau) duce în cele din urmă la acuza de blasfemie, urmată de pedeapsa capitală, convenită pentru o astfel de încălcare a Legii. Unde vor ajunge ipocriții cu neînțelegera, împietrirea inimii și necredința? La uciderea

lui Cristos, la persecutarea celor care Îl urmează și Îi îndeplinesc misiunea.

Din fericire, au fost mulți alți oameni care au crezut Cuvântul lui Dumnezeu și L-au urmat pe Isus:

După ce Isus a trecut iarăși cu barca de cealaltă parte, s-a adunat la El o mare mulțime de oameni. Și El stătea lângă mare. A venit la El unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair. Când L-a văzut, a căzut la picioarele Lui și L-a rugat fierbinte, zicând: „Fetița mea este pe moarte. Vino și pune-Ți mâinile peste ea ca să fie vindecată și să trăiască!“ Isus a plecat împreună cu el. Și o mare mulțime de oameni Îl urma și se îmbulzea în jurul Lui.

Era acolo o femeie care, de doisprezece ani, avea o scurgere de sânge. Ea suferise multe din partea multor doctori și cheltuisese tot ce avusese fără vreun folos, ba dimpotrivă, se îmbolnăvisese mai rău. Auzind despre Isus, a venit în mulțime prin spate și s-a atins de haina Lui. Căci își zicea: „Dacă aș atinge măcar hainele Lui, voi fi vindecată!“ Imediat izvorul sângelui ei a secat și ea a simțit în trup că fusese vindecată de boala ei. Isus Și-a dat seama imediat că din El ieșise o putere și, întorcându-Se spre mulțime, a întrebat: – Cine s-a atins de hainele Mele? Ucenicii I-au zis: – Vezi că mulțimea se îmbulzește în jurul Tău, iar Tu întrebi: „Cine M-a atins?!“ El însă Se uita de jur-împrejur ca s-o vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. Atunci femeia, știind ce i se întâmplase, a venit înfricoșată și tremurând și a căzut înaintea Lui, spunându-I tot adevărul. Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat! Du-te în pace și fii vindecată de boala ta!“

În timp ce El încă vorbea, au venit câțiva din casa conducătorului sinagogii și au zis: – Fiica ta a murit. De ce-L mai deranjezi pe Învățător? Dar Isus, fără să ia în seamă cuvintele lor, i-a zis conducătorului sinagogii: – Nu te teme! Crede doar! N-a dat voie nimănui să-L însoțească în afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. Când au ajuns ei la casa conducătorului sinagogii, Isus a văzut acolo tulburare și pe cei ce plângeau și boceau mult. El a intrat și le-a zis: „De ce sunteți tulburați și plângeți? Copilul n-a murit, ci doarme!“ Ei însă râdeau de El. Isus i-a scos pe toți afară, i-a luat pe tatăl copilului, pe mama acestuia și pe cei ce erau cu El și a intrat acolo unde era copilul. A apucat copilul de mână și i-a zis: „Talita kum!“, care tradus înseamnă: „Fetișo, ție îți zic, scoală-te!“ Fetița s-a ridicat imediat și a început să umble. Ea era în vârstă de doisprezece ani. Ei au înmărmurit de mirare. Isus le-a poruncit stăruitor ca nimeni să nu știe despre aceasta și a spus să i se dea fetiței să mănânce.' Marcu 5:21-43

'Apostolii s-au adunat la Isus și I-au istorisit tot ce făcuseră și tot ce-i învățaseră pe oameni. Isus le-a zis: „Veniți cu Mine într-un loc pustiu, doar voi singuri, și odihniți-vă puțin!“ Căci erau mulți care veneau și plecau, iar ei n-aveau timp nici măcar să mănânce. Dar mulți i-au văzut plecând și i-au recunoscut, așa că oameni din toate cetățile au alergat pe jos până acolo și **au sosit înaintea lor**. Când a coborât din barcă, Isus a văzut o mare mulțime de oameni și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-au păstor. Și a început să-i învețe multe lucruri. **Marcu 6:30-31, 33-34**

El le-a răspuns: – Ipocriților! Bine a profetit Isaia despre voi, așa cum este scris: „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine! Degeaba însă Mi se închină ei, dând ca învățături niște porunci de-ale oamenilor!“ Voi, **lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți strâns tradiția oamenilor**: spălarea urcioarelor și a cânilor și multe alte lucruri de felul acesta pe care le faceți. Apoi le-a zis: – **Și ați respins frumos porunca lui Dumnezeu ca să păstrați tradiția voastră!** Căci Moise a zis: „Cinstește-i pe tatăl tău și pe mama ta“ și „Cel ce își vorbește de rău tatăl sau mama să fie pedepsit cu moartea.“ Însă voi ziceți: „Dacă un om spune tatălui său sau mamei sale: «Orice ajutor ai putea primi de la mine este korban, – adică este deja închinat ca dar lui Dumnezeu»“ –, pe acela nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama lui! **Și desființați astfel Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care o răspândiți.** Și faceți multe alte lucruri de felul acesta. Isus a plecat de acolo și S-a dus în hotarele Tyrului și ale Sidonului. Dorind să nu știe nimeni că Se află acolo, a intrat într-o casă, dar n-a putut rămâne neobservat, ci **imediat, o femeie care auzise despre El și a cărei fetiță avea un duh necurat, a venit la El și I-a căzut la picioare**. Femeia era o grecoaică, originară din Siro-Fenicia. Ea L-a rugat să alunge demonul din fiica ei, dar Isus i-a zis: – Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței. Însă ea a răspuns și i-a zis: – Da, Doamne, dar și cățeei de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor. Atunci El i-a zis: – **Pentru răspunsul acesta, du-te. Demonul a ieșit din fiica ta. Ea a plecat acasă și a găsit copilul culcat pe pat, iar demonul ieșise.** **Marcu 7:6-13, 24-30**